

Luku 15

Luku jatkaa aluksi kahden edellisen luvun sanomaa: elä lähimmäisesi parhaaksi. Uskovia kehoitetaan Kristuksen mielen mukaiseen yksimielisyyteen. Muunlainen yksimielisyys voi johtaa joskus harhateille. Ks. jae 5.

Jakeet 7-13 tähdentävät pakanoiden asemaa ”hänen kansansa kanssa.” Ehkäpä juuri pakanoiden asema oli yksi niistä asioista, jonka vuoksi Paavali kehotti roomalaisia yksimielisyyteen. Pakanoiden yhtäläistä oikeutta Kristukseen ei aina kyetty ymmärtämään. Pakanoiden oksastaminen ”jaloon öljypuuhun” oli myös yksi rohkeista ilmaisuista, johon Paavali saattoi viitata jakeessa 15.

Loppuosassa lukua Paavali puhuu tehtävästään Jeesuksen palvelijana, että pakanakansoista tulisi ”otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri”.

Pakanoita muistutetaan kiitollisuuden velasta juutalaisia kohtaan, olivathan he päässeet osallisiksi näiden hengellisistä aarteistaan, jae 27. Kiitollisuutta päästiin osoittamaan auttamalla taloudellisesti avuntarpeessa olevia juutalaisia.

Jakeessa 29 Paavali sanoo palaavansa Jerusalemissa takaisin Roomaan ”täydellinen siunaus” mukanaan. Jerusalemin uskoville Paavali vei siunauksen sekä hengellisesti että aineellisesti. Paavalin palatessa avustusmatkaltaan hänen tuomaansa siunaukseen sisältyi epäilemättä Jerusalemin uskovien kiitokset avustuksesta.